

Розділ 1. Теоретично-методичні основи оздоровчої фізичної культури
Лекція № 3. Міжнародний рух "Спорт для всіх" та досвід організації оздоровчої діяльності в зарубіжних країнах

План:

1. Міжнародний рух "Спорт для всіх"
2. Діяльність міжнародних організацій на підтримку спорту для всіх (масового спорту)
3. Спорт для всіх у країнах з високим рівнем залучення населення до рухової активності
4. Моделі менеджменту зарубіжних фізкультурно-оздоровчих клубів

1. Міжнародний рух "Спорт для всіх"

У травні 1949 року міністерствами іноземних справ 10 європейських країн-учасниць НАТО засновано нову економічну спілку – Раду Європи. У січні 1962 року в ній утворено спеціальну структуру з питань культурного співробітництва, а у 1966 році – прийнято довгострокову програму розвитку спорту, фізичного виховання і рекреації на природі, девізом якої стали слова "Спорт для всіх". Мета руху – залучення якомога більшої кількості населення різних країн до систематичних занять фізичними вправами для оздоровлення та активного відпочинку.

У 1970 році на міжнародному симпозіумі у Страсбурзі розроблено та прийнято як основний документ європейської співпраці так звану "Рекомендацію № 588". У ній систематизовано весь накопичений досвід з організації фізкультурно-оздоровчого руху й визначено шляхи його подальшого розвитку.

Рада Європи виступає як орган, що здійснює загальну координацію, формування спільної програми, планування. Вона виконує три основні функції: створює умови для обміну інформацією з питань розвитку руху "Спорт для всіх" між країнами – учасницями; надає консультативну допомогу; ініціює здійснення спільних європейських акцій у різних аспектах руху "Спорт для всіх".

Особлива увага Ради привернена до обміну інформацією, експериментальними даними й досвідом, визначенню спортивної політики, практичного здійснення програм "Спорт для всіх".

Новий етап у розвитку руху був закріплений Європейською Хартією "Спорт для всіх" (1975р.), у якій визначено цілі та засоби організації руху, напрями діяльності урядових і неурядових організацій.

Згідно з Європейською Хартією, оздоровчі програми, які поширюються в країнах-членах міжнародного руху, повинні враховувати їх особливості: політико-адміністративні, культурні, соціальні, економічні та ін. Саме тому кожна країна має свої програми. Вони можуть бути подібними або значно відрізнятися одна від одної.

Одночасно єдиними є вимоги до формування програм: різноманітність, варіативність, можливість вибору оздоровчих занять; поступові, індивідуальні навантаження у межах можливостей тих, хто займається; підтримка й заохочення з боку державних та самодіяльних структур для підвищення мотивації до занять; просвітницька основа формування правильного розуміння принципів збереження здоров'я; оцінка, перевірка фізичного стану, рівня фізичної підготовленості та

реакції на фізичне навантаження; наявність кваліфікованих, спеціально підготовлених фахівців.

Нині міжнародний рух "Спорт для всіх" охоплює понад 80 країн світу. У 1990 році в колишньому СРСР утворено асоціацію "Спорт для всіх". В Україні в останні роки піднімається питання про утворення національної федерації з такою назвою.

2. Діяльність міжнародних організацій на підтримку спорту для всіх (масового спорту)

Розвитку спорту для всіх на міжнародному рівні сприяють міжнародні організації - ООН, ЮНЕСКО, Всесвітня організація охорони здоров'я, Рада Європи, Європейський Союз і громадські організації - МОК і Міжнародна асоціація спорту для всіх.

Вони відіграють провідну роль в питаннях визначення пріоритетних напрямків політики розвитку спорту для всіх, а також здійснюють постійний моніторинг (система збору / реєстрації, зберігання та аналізу чогось для винесення судження про стан даного об'єкта в цілому, дають рекомендації урядам і громадським організаціям щодо забезпечення доступності занять спортом для різних груп населення з метою використання його можливостей для вирішення проблем: 1) поліпшення якості життя людей; 2) забезпечення гармонійного розвитку особистості; 3) прискорення соціальної інтеграції та підвищення соціальної згуртованості, особливо серед молоді; 4) виховання взаємоповаги, солідарності, правдивості і толерантності в суспільних відносинах; 5) зміцнення миру і активного залучення громадян до розвитку та демократизації суспільства; 6) підвищення ефективності впровадження здорового способу життя, профілактики захворювань, зміцнення індивідуального і суспільного здоров'я.

ООН - універсальна міжнародна організація, яка була створена на підставі Статуту Організації Об'єднаних Націй підписаного в 1945 р в США. Діяльність ООН спрямована на забезпечення міжнародної безпеки, розвитку світу. Членами ООН є 194 держави. Україна є її членом з 1945р. У січні 2003 р в Парижі відбувся міжнародний круглий стіл, міністрів відповідальних за спорт, де було висловлено намір забезпечити повне визнання і підвищення ролі спорту і фізичного виховання. В результаті було прийнято резолюцію «Спорт як засіб сприяння вихованню, здоров'ю, розвитку і миру».

У цьому документі пропонується урядам країн використовувати спорт для всіх як засіб досягнення узгоджених на міжнародному рівні цілей розвитку, зокрема тих, які передбачені Декларацією тисячоліття ООН (2002).

2005 рік проголошений Міжнародним роком спорту і фізичного виховання. Серед завдань якого було розширити загальноприйняте сприйняття «спорту» не тільки як «елітного спорту» а включити в нього поняття «Спорт для всіх». Особливе значення це має для країн, що розвиваються, де основна увага приділяється елітним видам спорту та пропаганді досягнутих результатів на міжнародних спортивних змаганнях.

ЮНЕСКО - спеціалізована установа ООН, створена в 1946 р, з метою ініціювання та координації міжнародного співробітництва у сфері освіти, науки і культури. Україна є її членом з 1954 р. в ЮНЕСКО входять 191 країна.

Під егідою ЮНЕСКО протягом 1976-2004 рр. проведено 4 міжнародні конференції. Ці заходи сприяли процесу підготовки на міжнародному рівні стратегії розвитку фізичного виховання і спорту. З метою поширення в світі ідей ЮНЕСКО і популяризації фізичного виховання і спорту присуджуються звання «Чемпіон ЮНЕСКО зі спорту». Серед видатних спортсменів, удостоєних цього звання, 3 українці - Сергій Бубка, Віталій та Володимир Кличко.

Міжнародна асоціація спорту для всіх (МАСВ) (TAFISA) - створена в 1991 році вона об'єднує 200 урядових і громадських організацій, що займаються розвитком спорту для всіх в 125 країнах. Штаб-квартира знаходиться у Франкфурті-на-Майні (Німеччина).

Одна з її програм передбачає збір та систематизацію характерних для певних народів видів спортивної діяльності. Уже узагальнена інформація про близько 500 традиційних ігор, танців і фізичних вправ. У 1992 році в Бонні провели 1 Міжнародний фестиваль по «традиційному спорту».

У резолюції генеральної асамблеї TAFISA (2005) відзначається, що першочерговим завданням залишається збільшення чисельності населення різних країн, які задіяні для участі в програмах і заходах.

Протягом 15 років TAFISA щорічно організовує Всесвітній день ходьби. У 2005 році в ньому взяли участь представники 72 країн. Традиційно цей захід проводиться в парках та інших місцях масового відпочинку, в ньому беруть участь всі бажаючі без будь-яких обмежень, дистанція не повинна перевищувати 12 км.

В основних документах:

ООН (резолюція Генеральної Асамблеї "Спорт як засіб сприяння вихованню, здоров'ю, розвитку і миру"), *ЮНЕСКО* (Міжнародна хартія фізичного виховання і спорту), *Всесвітньої організації охорони здоров'я* (Глобальна стратегія з харчування, рухової активності і здоров'я), *Ради Європи* (Європейська спортивна хартія), *Європейського Союзу* (Біла книга про спорт) підкреслюється важливість спорту для всіх у вирішенні важливих соціально-економічних питань та у сприянні здоров'я, виховання, освіти, розвитку особистості і зміцнення миру.

Міжнародний олімпійський комітет велику увагу приділяє координації зусиль спортивних організацій у використанні можливостей спорту для всіх, що стосується різних захворювань шляхом використання доступних форм рухової активності.

В аналітичних матеріалах *Всесвітньої організації охорони здоров'я* (2002) відзначається, що в Європі спосіб життя кожної п'ятої людини характеризується ще незначним рівнем або відсутністю рухової активності. Ця проблема найбільш актуальна для країн східної частини континенту і перш за все для України.

Для України актуальним є отримання принципово нових знань про особливості залучення населення до рухової активності, що відповідають конкретному середовищу і специфіці України (високі темпи скорочення тривалості життя людей, низький рівень рухової активності населення, відсутність традицій

здорового способу життя, недосконале фізичне виховання в навчальних закладах, відсталість матеріально-технічної бази сфери фізичної культури і спорту).

Технології підтримки спорту для всіх з боку зазначених організацій базуються на врахуванні інтересів, побажань, здібностей та індивідуальних особливостей громадян, а також культурних традицій, соціально-економічних, кліматичних та географічних умов країн. Основу організаційних форм становить одночасне (в певний день) проведення масових спортивних заходів в значній кількості населених пунктів із залученням широких верств населення при активній підтримці засобів масової інформації.

3. Спорт для всіх у країнах з високим рівнем залучення населення до рухової активності

Для забезпечення системного аналізу розвитку спорту для всіх в світовому контексті охарактеризовані сучасні системи його організації та функціонування в США, Фінляндії, Німеччині, Франції, Японії та Канаді - країнах з високим рівнем залучення населення до рухової активності. У цих країнах розробляються, приймаються і реалізуються загальнонаціональні програми сприяння розвитку спорту для всіх. Головне завдання держави і місцевого самоврядування в системі спорту для всіх - створення сприятливих умов для його розвитку (нормативно-правова база, підготовка кадрів, наукова робота, будівництво та утримання спортивних споруд, установка необхідних економічних та інших преференцій і т.д.), а безпосередня організація занять привабливими видами рухової активності - це завдання спортивних організацій різних форм власності.

Основну відповідальність за розвиток спорту для всіх беруть на себе органи місцевого самоврядування. Високий рівень залучення населення до рухової активності оздоровчої спрямованості обумовлений належним рівнем забезпечення їх спортивними майданчиками, плавальними басейнами та залами різного профілю, а також кваліфікованими кадрами і волонтерами. Через засоби масової інформації здійснюється вплив на суспільну свідомість про доцільність і необхідність занять спортом для всіх. У Канаді та Фінляндії для громадян і їхніх дітей встановлено податкові заохочення рухової активності.

Досвід організації оздоровчої діяльності в зарубіжних країнах

У США Президентська Рада з фізичної підготовки і спорту сприяє розповсюдженню в країні руху "Спорт для всіх". За останні 25 років країною прокотився шквал "оздоровчих бумів", які спричинили активізацію оздоровчого бізнесу. Президентська рада є координаційним центром, який скеровує діяльність навчальних закладів, клубів, центрів активного відпочинку, підприємств, популяризує спортивно-оздоровчу роботу серед населення.

Окрім Президентської Ради за спортивно-оздоровчу роботу відповідають: державні департаменти освіти, парків, державна агенція активного відпочинку при департаменті внутрішніх справ, державна агенція охорони здоров'я та ін. Працюють також понад 30 напівдержавних організацій, які здійснюють керівництво спортивно-оздоровчою діяльністю: асоціації, союзи, об'єднання.

У США поширені комерційні оздоровчі програми, які впроваджують понад 13 тис. приватних спортивних клубів і товариств. Вони існують за рахунок членських внесків (від 30 доларів і вище).

У США видається щороку близько 1200 книг з фізичного оздоровлення і понад 300 спортивних журналів. Трансляція спортивних телевізійних програм американським телебаченням складає 16 тис. год. на рік (для порівняння: у 1990 році в СРСР – 1 тис. год.).

Французька асоціація "Спорт для всіх" здійснює публікацію квартального спеціалізованого журналу тиражем 25 тис. екземплярів; організовує численні виставки, відеопокази, розв'язує завдання розробки та розповсюдження оздоровчих програм для клубів, проведення ігор та фестивалів, тижнів спорту, наукових досліджень. Тривалий час популярною в країні була оздоровча компанія під назвою "Три вісімки".

У *Німеччині*, у рамках руху "Спорт для всіх", розповсюджено програму "Тгітт" (термін морський, означає стійкість судна, спроможність триматися на плаву й ефективно рухатися). "Тгітт" передбачає конкретні програми, що змінюються кожні 4 роки. Змагальні форми "Тгітт" включають: біг, туризм, плавання, їзду на велосипеді, кеглі, футбол, стрільбу та ін. Змагання мають за мету залучення якомога більшої кількості учасників. У них не буває переможців та переможених – усі отримують однакові медалі. Для занять утворюються "Тгітт-парки" в лісових та паркових зонах, стежки здоров'я, обладнані спеціальними пристроями, майданчиками, приміщеннями для відпочинку.

У *Бельгії* популяризуються сімейні форми фізкультурних занять. Проводяться кампанії для сімей: "сімейний кілометр" (загальносімейна щоденна дистанція бігу, ходьби); комплекси вправ "Фіт-о-метр" (18 вправ чотирьох ступенів складності); комплекс "Спортивна" (плавання + ходьба + їзда на велосипеді) та інші. У країні запроваджено активні пропагандистські заходи: конкурс на кращий шкільний твір спортивної тематики; призи за кращу радіо та телепередачу; призи організаціям та окремим особам за видатні досягнення у "Спорті для всіх"; розробка типових програм діяльності для муніципалітетів; утворення "летючих бригад", які вирушають за викликом у ті місця, де необхідно провести фізкультурно-оздоровчий захід.

Цікавий досвід оздоровчої діяльності в рамках руху "Спорт для всіх" у *Великій Британії*. Завдання – залучити до занять 50 млн. британців додатково – розв'язувалось у два етапи: на першому було організовано роботу цілодобової інформаційної служби, повідомлявся номер телефону, за яким усі бажаючі могли отримати інформацію про адреси клубів, де проводяться різноманітні заняття; на другому активно залучалися до занять жінки.

У *Голландії* впроваджувалися програми "Спортреал" – спортивний активний відпочинок для всіх. Було утворено оргкомітет, 600 регіональних та місцевих комітетів, випущено набори ігрового інвентарю за доступними цінами. У деяких містах отримали розповсюдження "Паспорти загартування". Всі бажаючі мали змогу

придбати абонементи на безкоштовне або зі знижкою відвідування спортивних центрів.

У Фінляндії прийнято закон, який вимагає наявність навколо кожного житлового комплексу бігової доріжки не менше 800 метрів завдовжки.

У Норвегії розповсюджено вищезгаданий рух "Тгітт". Статистика свідчить, що до нього залучено 2/3 населення. Основою руху є популярний у країні лижний спорт. Працює "Товариство сприяння лижному спорту". Воно організує лижні прогулянки в лісі для людей різних вікових груп, у тому числі – похилого віку. Літом товариство проводить курси засвоєння техніки пересування на лижах.

У Канаді розповсюджено програму "Тренуйтеся з нами", а також програму "Десять". Ця назва обумовлена тим, що дослідники зробили висновок про користь вправ на десяти сходинках або на схилі відповідної крутизни. В установах проводяться фізкультурні паузи такого змісту, а по п'ятницях – змагання на швидкість подолання сходинок або схилу (враховується тільки час просування вгору).

Проводяться також "Тижні здоров'я". Програма змагань з бігу триває тиждень і побудована таким чином: першого дня змагаються початківці (незалежно від віку); другого – молодь (16-20 років); третього – жінки всіх вікових груп; четвертого – працівники та службовці всіх вікових груп; п'ятого – досвідчені бігуни з багаторічним стажем (35-ти років і старші); шостого – інваліди; сьомого – спортивні родини.

4. Моделі менеджменту зарубіжних фізкультурно-оздоровчих клубів

Досвід Німеччини, Італії, США, Канади, Скандинавських та інших розвинених у спортивному відношенні країн світу свідчить, що спортивні клуби є основною організаційною формою менеджменту. У зарубіжних країнах функціонують численні клуби оздоровчої спрямованості. Так, у Німеччині діє 85,5 тис. спортивно-оздоровчих клубів, у яких 25,9 млн. чоловік займаються понад ста різними видами спорту. У США налічується більш ніж 15 тис. клубів, у Фінляндії – близько 600.

За кордоном не вживаються терміни "фізична культура" або "масовий спорт". Зазвичай для визначення названого виду спортивної діяльності використовують терміни "спорт для всіх" або "рекреаційний спорт".

Спортивно-оздоровчу діяльність у зарубіжних країнах проводять різні фахівці та різноманітні організації, їх об'єднує одна спільна основа – організаційною ланкою менеджменту всіх перелічених видів діяльності є клуб: оздоровчий або спортивно-оздоровчий.

Узагальнення зарубіжного досвіду свідчить, що залежно від контингенту членів розрізняють такі типи оздоровчих клубів та клубів з видів спорту; дитячі; студентські; на підприємствах та фірмах; за місцем проживання; у парках.

Залежно від обраного виду спорту або тренувальних програм, яким віддається перевага, виділяють клуби аеробіки, бігу, бодібілдінгу, тенісу, плавання, гольфу та ін. В останні роки в зарубіжних країнах набувають популярності багатоцільові клуби.

З економічної точки зору, зарубіжні фахівці розрізняють муніципальні та приватні спортивні клуби.

Муніципальні спортивні клуби фінансуються з національного, провінційних або муніципальних бюджетів. Приватні клуби фінансуються приватним капіталом, а зміст їх діяльності повністю залежить від власника клубу.

Розрізняють також комерційні та некомерційні спортивні клуби. У цьому разі критерієм класифікації клубів є можливість отримання прибутку. Муніципальні спортивні клуби, як правило, некомерційні (нон-профіт) організації. Приватні клуби – типові комерційні організації.

Муніципальні та приватні клуби різняться між собою за багатьма параметрами цільовою скерованістю, економічними механізмами, ефективністю роботи (табл. 1).

Таблиця 1

Основні розбіжності між муніципальними та приватними клубами спортивно-оздоровчої спрямованості

Муніципальні	Приватні
Утримуються на кошти платників податків	Утримуються на внески клієнтів
Обслуговують різноманітний контингент відвідувачів	Обслуговують цільові ринки
Ціни низькі	Ціни високі
Якість послуг нижча	Якість послуг вища
Належать держустановам, школам, лікарням та ін.	Належать приватним власникам
Некомерційні	Орієнтовані на прибуток (як правило, 10-20%)
Будівництво фінансується за рахунок податків населення	Будівництво фінансується власником або за допомогою займу
На маркетинг витрачається не більше 3 % бюджету	На маркетинг витрачається 10 % та більше бюджету
Не бояться невдач, тому що утримуються державою	Повинні давати прибуток, інакше володар припинить цей бізнес

Зарубіжні спортивно-оздоровчі клуби поряд з основними надають різноманітні види додаткових послуг. Наприклад, клуби США надають такі додаткові послуги: роздягальні з камерами зберігання (72,9 % клубів); тестування рівня фізичної підготовки (59,7 %); сауни, бані (47,6 %); фізіотерапія (31 %); пральні (30,5 %); комп'ютерне складання програм фізпідготовки (29,1 %); магазини спортивних товарів (39,8 %).

Особливою популярністю користуються клуби, у яких працюють персональні інструктори: з жінками, які мають зайву вагу; з літніми людьми, які не мають досвіду занять фізичними вправами; з тими, хто прагне серйозно займатися шейпінгом та бодібілдингом. Персональна опіка коштує членам клубів до 25 доларів за годину.

Американська модель

У Лас-Вегасі розташований один з найкращих американських спортивно-оздоровчих клубів "Грін Валлей Атлетик Клуб". У 1989 р. фірма "Американ Невада Корпорейшн" пішла на ризик і створила у приміській зоні Лас-Вегаса спортивно-оздоровчий клуб, який розташований на 12000 м² території. Клуб налічує 8 тис. членів. Філософія клубу: "Ми хочемо створити у нашому клубі атмосферу, в якій кожний член, за будь-якої ситуації буде почувати себе комфортно".

Скандинавська модель

У Швеції існує 45 тис. спортивних клубів, у яких займається кожний четвертий мешканець країни. Клуби утворюються навіть у невеликих населених пунктах і тільки на добровільних засадах. У шведському клубі вся робота будується на громадських засадах. Людей мотивують спільні інтереси, прагнення збагатити себе враженнями. Самовдосконалення є метою перебування в клубі, воно стимулює людей робити свій внесок у діяльність клубу.

Німецька модель

Спортивно-оздоровчими клубами в Німеччині вважаються клуби невисокого рангу з середніми прибутками, тобто клуби для занять широких верств населення. Разом з тим, це може бути добре обладнане приміщення сільського клубу або гольф-клубу для забезпечених або міського клубу менеджерів для занять спортом та проведення бенкетів. За останні 30 років клуби Німеччини значно змінилися у трьох напрямках: обслуговування осіб, що не прагнуть високих спортивних результатів; однакове обслуговування чоловіків та жінок; обслуговування представників усіх вікових груп.

Спортивно-оздоровчі клуби у своїй діяльності дотримуються таких принципів: не існує не бажаних занять, існує неефективна організація; початківцям слід пропонувати заняття у спрощеній формі, щоб вже перші кроки принесли успіх; повинен бути хтось (інструктор, приятель, родич), хто залучить початківця до занять; шлях до систематичних оздоровчих занять – це майже завжди шлях двох; доступність цін за послуги; товариство однодумців під час сумісного дозвілля, свят, забав; увага кожному з боку інструктора; обладнання залів сучасними тренажерами; участь молоді в організації власного дозвілля та розробці програм; колективні заняття.

Контрольні запитання:

1. Які спортивні клуби існують в зарубіжних країнах з економічної точки зору?
2. У чому складається головне завдання країн з високим рівнем залучення населення до рухової активності на рівні держави і місцевого самоврядування в системі спорту для всіх?
3. Які функції виконує Рада Європи виступаючи як орган у підтримку "Спорт для всіх"?
4. Якими чинниками обумовлений високий рівень залучення населення до рухової активності оздоровчої спрямованості в країнах з високим рівнем залучення населення до рухової активності?
5. Які особливості треба враховувати в оздоровчих програмах згідно з Європейською Хартією між країнами-членами міжнародного руху?

6. Яких принципів дотримуються у своїй діяльності спортивно-оздоровчі клуби в країнах з високим рівнем залучення населення до рухової активності?
7. Які організації популяризують спортивно-оздоровчу роботу серед населення США?
8. Розкажіть про досвід організації оздоровчої діяльності в США та Франції?
9. Розкажіть про досвід організації оздоровчої діяльності у Німеччині, Бельгії, Англії?
10. Розкажіть про досвід організації оздоровчої діяльності у Голландії, Фінляндії, Норвегії та Канаді?

ТЕСТОВІ ПИТАННЯ

1. Які міжнародні організації сприяють розвитку «Спорту для всіх» на міжнародному рівні?

Впишіть їх 1) 2) 3) 4)

5) Рада _____; 6) порту для всіх; 7) Європейський _____.

2. **Хто бере на себе основну відповідальність у країнах з високим рівнем залучення населення до рухової активності за розвиток «Спорту для всіх»?**
 - a. держава;
 - b. місцеве самоврядування
3. **В якому році та при якій організації було прийнято довгострокову програму розвитку спорту, фізичного виховання і рекреації на природі, девізом якої стали слова "Спорт для всіх"?**
 - a. у 1949 році, Європейський Союз;
 - b. у 1962 році, ЮНЕСКО;
 - c. у 1966 році, Раді Європи.
4. **Який координаційний центр у США скеровує діяльність навчальних закладів, клубів, центрів активного відпочинку, підприємств?**
 - a. державні департаменти освіти;
 - b. державна агенція охорони здоров'я;
 - c. президентська Рада з фізичної підготовки і спорту.
5. **В якому документі, що був розроблений в 1970 році у Страсбурзі систематизовано весь накопичений досвід з організації фізкультурно-оздоровчого руху й визначено шляхи його подальшого розвитку?**
 - a. рекомендація № 588;
 - b. резолюцію «Спорт як засіб сприяння вихованню, здоров'ю, розвитку і миру».
6. **Яка основна організаційна форма менеджменту у розвинених у спортивному відношенні країн світу?**
 - a. спортивні клуби;
 - b. спортивні асоціації та союзи;
 - c. спортивні агентства та об'єднання.
7. **Міжнародний рух "Спорт для всіх" охоплює понад:**
 - a. 80 країн світу;

б. 100 країн світу.

8. За рахунок яких внесків існують понад 13 тис. приватних спортивних клубів і товариств у США?

- а. державних дотацій;
- б. підтримки органів місцевого самоврядування;
- с. членських внесків.

9. Визначить основні розбіжності між муніципальними та приватними клубами спортивно-оздоровчої спрямованості

Спортивні клуби	Розбіжності
1) Муніципальні	<p>а) утримуються на внески клієнтів; на маркетинг витрачається 10 % та більше бюджету;</p> <p>б) обслуговують різноманітний контингент відвідувачів; на маркетинг витрачається не більше 3 % бюджету</p>
2) Приватні	<p>в) утримуються на кошти платників податків; ціни низькі; якість послуг нижча; належать держустановам, школам, лікарням та ін.; некомерційні; будівництво фінансується за рахунок податків населення; не бояться невдач, тому що утримуються державою</p> <p>г) обслуговують цільові ринки; орієнтовані на прибуток (як правило, 10-20%); будівництво фінансується власником або за допомогою займу</p>

Відповідь: _____

10. Визначте міжнародні організації на підтримку «Спорту для всіх»

Організація	Рік заснування	Значущі події	Основні документи
1) ООН	а) 1946	Д) велику увагу приділяє координації зусиль спортивних організацій у використанні можливостей спорту для всіх, що стосується різних захворювань шляхом використання доступних форм рухової активності	Д) резолюція Генеральної Асамблеї "Спорт як засіб сприяння вихованню, здоров'ю, розвитку і миру"
2) ЮНЕСКО	б) 1945	П) провела Всесвітній день здоров'я під гаслом «Рух заради здоров'я» на якій складено резолюцію	В) Глобальна стратегія з харчування, рухової активності і здоров'я
3) ВООЗ	в) 1949	III) З метою поширення в світі популяризації фізичної культури і спорту присуджуються звання «Чемпіон _____ зі спорту».	Р) Міжнародна хартія фізичного виховання і спорту
4) МОК	г) 1894	IV) 2003 р в Парижі прийнято резолюцію «Спорт як засіб сприяння вихованню, здоров'ю, розвитку і миру». В якому пропонується урядам країн використовувати спорт для всіх як засіб досягнення узгоджених на міжнародному рівні цілей розвитку,	У) з 1986 р. проводяться Всесвітні конгреси зі спорту для всіх

		зокрема тих, які передбачені Декларацією тисячоліття ООН	
5) Рада Європи	д) 1948	V) прийнято довгострокову програму розвитку спорту, фізичного виховання і рекреації на природі, девізом якої стали слова "Спорт для всіх". Мета руху – залучення якомога більшої кількості населення різних країн до систематичних занять фізичними вправами для оздоровлення та активного відпочинку.	U) резолюція Генеральної асамблеї TAFISA
6) Міжнародна асоціація спорту для всіх	е) 1991	VI) у 1999 р. було підготовлено Гельсінкський звіт про спорт, на основі якого у Ніцці прийнято Декларацію про специфічні характеристики спорту і його соціальну функцію	L) Біла книга про спорт
7) Європейський Союз	ж) 1992	VII) Одна з її програм передбачає збір та систематизацію характерних для певних народів видів спортивної діяльності. Уже узагальнена інформація про близько 500 традиційних ігор, танців і фізичних вправ. У 1992 році в Бонні провели 1 Міжнародний фестиваль по «традиційному спорту».	F) Європейська спортивна хартія

Відповідь: _____

11. Визначте моделі менеджменту зарубіжних фізкультурно-оздоровчих клубів

Країна	Суть моделі
1) Американська модель	а) спортивно-оздоровчі клуби невисокого рангу з середніми прибутками, тобто клуби для занять широких верств населення. Разом з тим, це може бути добре обладнане приміщення клубів
2) Скандинавська модель	б) Філософія клубу "Грін Валлей Атлетик Клуб": "Ми хочемо створити у нашому клубі атмосферу, в якій кожний член, за будь-якої ситуації буде почувати себе комфортно"
3) Німецька модель	в) вся робота будується на громадських засадах. Людей мотивують спільні інтереси, прагнення збагатити себе враженнями. Самовдосконалення є метою перебування в клубі, воно стимулює людей робити свій внесок у діяльність клубу

Відповідь: _____

САМОСТІЙНЕ ЗАВДАННЯ № 3

1. Проаналізуйте діяльність міжнародних організацій на підтримку спорту для всіх (ВООЗ, МОК, Європейський Союз)

Самостійне завдання студента _____ групи _____

№	Міжнародна організація	Час створення	Діяльність	Основні документи
---	------------------------	---------------	------------	-------------------

1.	ПРИКЛАД ООН (Організації Об'єднаних Націй)	універсальна міжнародна організація, яка була створена на підставі Статуту Організації Об'єднаних Націй підписаного в 1945 р в США.	Діяльність ООН спрямована на забезпечення міжнародної безпеки, розвитку світу. Членами ООН є 194 держави. Україна є її членом з 1945р.	У січні 2003 року було прийнято резолюцію «Спорт як засіб сприяння вихованню, здоров'ю, розвитку та миру». У цьому документі пропонується урядам країн використовувати спорт для всіх як засіб досягнення узгоджених на міжнародному рівні цілей розвитку, зокрема тих, які передбачені Декларацією тисячоліття ООН (2002).
2.	Європейський Союз			
3.	ВООЗ (Всесвітня організація охорони здоров'я)			
4.	МОК (Міжнародний олімпійський комітет)			

ЛІТЕРАТУРА

1. Дутчак М.В. Спорт для всіх в Україні : теорія і практика / М.В. Дутчак. – К. – Олімп. л-ра, 2009. – 279 с.